

T-241 A feltámadás ünnepére
2024.03.31.

Kedves Gyerekek!

Ma reggel húsvét napjára virradtunk, de helyesebben a feltámadás napjának nevezzük. Ezen ünnepünk kapcsán most nem egy ilyenkor szokásos, de számotokra biztosan nem ismeretlen történetből szeretnék egy igét felolvasni a Luk. 16. rész 31. versét. **„Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül.”**

Ezt a mondatot Ábrahám mondta a gazdag embernek, amikor Lázárt akarta visszaküldeni, a még élő testvéreihez, hogy figyelmeztesse őket a rájuk következő veszélyről. Láttá ugyanis, hogy ha nem térnek meg ők is arra a gyötrelmes helyre jutnak a Halottak hazájában, ahol most ő is van. A húsvét, avagy a feltámadás ünnepén az Úr Jézusra emlékezünk, aki elszenvedte a kereszthalál borzalmait, de harmadnapra feltámadt. A halálból való feltámadás egy óriási csoda, hiszen a halál fizikai értelemben visszafordíthatatlan. Aki meghal, azon már nem lehet segíteni. Létezik ugyan az ún. klinikai halál állapota, ahonnan még sikerülhet valakit újraéleszteni, de ez csak egy rövid idő. Azonban, ha ezt túllépik nincs visszaút. A halál-hacsak nem ragad el az Úr- teljesen biztosan bekövetkezik az emberek életében előbb-vagy utóbb. Gondolom hallottátok már azt a kifejezést, hogy biztos, mint a halál. Ezt természetesen elhiszi mindenki, de, azt, hogy lesz mindenkinek feltámadása, azt már nem. Azt szokták mondani erre, hogy nem jött onnan vissza még senki. Ez egy ostoba, beszéd amolyan világi 'bölcesség', mert az ószövetségben is olvashatunk több példát, de maga az Úr Jézus is támasztott fel halottakat, sőt kereszthalálát követő földrengéskor sok elhunyt szent teste feltámadt. Ezeket a feltámadt embereket nem csak két-három tanú láthatta, pedig ennyi is elég lenne még egy bűntény alkalmával is. De ezek a feltámadt emberek újra meghalhattak, testük sírba került. Az Úr Jézus feltámadása viszont teljesen más. Ő egy olyan dicsőséget felöltözött testet kapott, amelyben át tudott menni a lepecsételt lezárt kősziklán keresztül a sírboltból, vagy a bezárt ajtók sem jelentettek akadályt neki, amikor az összegyűlt tanítványoknak megjelent. Jézus Krisztus feltámadására több száz tanú volt, tehát minden kétséget kizáróan valóság. Ennyi ember egyszerre nem hazudhat. És még az sem lehet kifogás, hogy persze csak a hívőknek jelent, meg, mert a teljesen istentelen katonák is tanúi lehettek feltámadásának, az angyalt is láthatták, amikor elhengerítette a követ.

Most az a központi kérdés, hogy *mi az, ami meggyőzi az embert Jézus Krisztus és Isten létezéséről, és a feltámadásról?* Az elején felolvasott igében azt mondta Ábrahám, hogy az sem győzi meg a hitetleneket, ha a halottak közül jön vissza valaki. Ez sajnos mindenképp igaz, mert sok vallási vezető is tanúja volt Lázár feltámadásának, és akkor sem hittek, sőt meg akarták ölni, mert miatta sokan hittek a nép közül Jézusban. Ezek a vallási vezetők olyan megátalkodottak voltak, hogy az Úr Jézust őrző katonáknak is sok pénzt adtak, hogy mondják azt: „tanítványai éjszaka eljöttek és ellopták (Jézus testét), míg mi aludtunk”. Ma is sokan azt mondják: hiszem, ha látom. Az emberi szív annyira kemény, hogy ha lát sem hiszi el azt, amit nem akar. Képes a megkeményedett, megvakult szív teljesen másként értékelni még a teljesen világos dolgokat is. A saját gondolatait erőlteti bele az adott eseményekbe. Akiben van egy kis hajlandóság, az azt mondja, mint valaki az Úr Jézusnak: **„Hiszek Uram, légy segítségemre az én hitetlenségemben!”** Tehát, ha még nem is tudom most teljes mértékben elhinni, de akarom azt, akkor az Úr segíteni fog bennünket ebben és eljuttat a teljes bizonyosságra. Ezért nagy felelősség az, hogy minek, vagy kinek hiszünk. Elhisszük a Sátán hazugságait, áltatását, vagy az Igaz Jézus Krisztusnak? De az is igaz, hogy Isten Szelleme tud igazán meggyőzni bennünket, akit Jézus Krisztus halála és feltámadása után küldött a világba. Most még mi sem láthatjuk testi szemeinkkel a feltámadt Jézus Krisztust, de aki hisz benne annak teljes bizonyosságot ad az ő létezése felől és nincs benne semmi kételkedés. Lehet, azért csodálkozom sokszor az emberek hitetlenségén, mert nekem, aki gyermekkoromtól fogva ismertem a Bibliát a feltámadás is természetes volt. Nem emlékszem, hogy nehéz lett volna ezt megértenem, elhinnem. Viszont látjuk, hogy a feltámadás kérdése, nagy 'vívóváltó'. Amikor Pál is az Athéniaknak a halottak feltámadásáról kezdett el beszélni, gúnyolódni kezdtek azt mondták, majd még visszatérünk rá.

Tehát, ha valaki nem hisz Mózesnek és a prófétáknak, mai értelemben a Biblia és az igehirdetők szavára, akkor annak sem hinnének, ha egy feltámadt ember térne vissza prédikálni, figyelmeztetni őket a rájuk következő veszélyre. Az Úr adjon minden kedves hallgatóm szívébe hitet és azzal együtt párosítva engedelmisséget. A következő igével zárom mondanivalómat: **„Boldogok, akik nem látnak és hisznek.”**

Ámen.